

חצב לשון סימן סח חכמים 492
ושם אהנו"ה דטולויי יוריין. שעולים מספר
מאותים ושלשים ושלשה. גם ותקנו ויתעל
וישלמו שלש אלףין של שמות אהנו"ה, שעולים
מספר שלש מאות ושלשים ושלשה.

הושענה הושענה

אנא יהוה אהינו הושענה גא, אנא יהוה אהינו
הצלילה גא: (שתרי פעמים)

אחר-כך יזכיר הפקה בבית הכנסת שבע פעמים, ובכל-הקפה
יאמר מזמור "הבו לה' בני אלים" וחלילים מומר כתו, ופסקוק
אחר מספוקי "אנא בכח". ואחר-כך יאמיר שני פסוקים אלו
(באיוב ל"ג):

אם יש עליון מלודג מליז אחד מנידאלף להגיד
לאדם ישרו: (ויהננו) ויאמר פרעהו מערת
שחת, מצאתו כפר: (137) (שלש פעמים)

יהוה אהינו צבאות עמננו, משגב-לנו אלהי יעקב
סללה: יהוה אהינו צבאות, אשורי אדם בטח

138. וכ"כ להלן בחבר (סימן מ). ואני יודע אם ה"שלש פעמים" קאי על כל הפסוק
של "ויהננו" ולא על שני הפסוקים יחו, כי בדפוס הראשון נכתבה הוראה "שלש
פעמים" בשורה פורדת עם פסקוק "ויהננו ויאמר" וכו'. או כמו שעה רבנו כמה פעמים
בספר שחכפל תיבות "מצארו כפר" שלש פעמים. וברוך הווע.

לשון סימן סט חכמים 493

קה: יהוה אהינו הושענה, הפלך עננו בום-
קראננו: (שלש פעמים)
ואני תפלה-ירך | יהוה אהינו עת רצון, אלהים
ברב-יחסה, עננו באמת ישעך: (שלש פעמים)
ויעשה כפירה בתרנגול, ויברך הוא על כסוי קדם.

זה הוא סדר הלמוד שילמד בו ביום: ילמד מזמור קיט'
של "אשרי תמייני דרך". וילמד ט"ו מזמורים של
שיר המעלות, ויכפל אותו ט"ו פעמים — הרי כאן רב"ה
מזמורים. ויאמר מזמור "ישכ בסתר עליון" שבע פעמים,
ויתחיל מן פסוק "ויהיنعم" — הרי סוף הכל רל"ג מזמורים.
ואחר-כך ילמד אדריא ווטא כליה, ויאמר קדיש.

סימן סט

תקון להבא על אשת איש (138)

תקון להבא על אשת איש ואין בו כח להתקנות. הדינה
מפרש בדברי רבנו האר"י ז"ל בשער "רוח הקרש"

138. גם בספר עטרת תפארת (עמ' 222) נדפס תיקון למי שכע על אשת איש, כאבן
אחר. ועיין בשורת רב פעלים (ח"א חלק אהע"ז סימן א) בדין הבא על אשת איש,
אם ציריך הנואף ליגלות בבעלה, וכן אם זה הנואף לא ירצה שם אונן לנלוות, אם ציריך
הכם לגלות, ע"ש.

וילוון כהו, שצירוף להתענויות שכ"ה ימים רצופים בנגד חמשה
שמות שם ארניי, והם סוד שכ"ה דינים, בנורע, כי ש"ך
דינים הם במנין "עיר", שהם חמץ פעים אוחיות "דין"
של שם ארניי, ועל-ידי חמץ פעים שם ארניי,
מתתקנים גנעשים שכ"ה, והם סוד חמץ פעים שם ארניי,
שגבאלות. ועוד יש שכ"ה אחרים, שהם שבאה מלכים,
שבל-אחד מהם נקרא "אדם", ושבע פעים "אדם" עללה
שת"ו, והם נולדו ונצאו מארץ אדרום, שהיא בינה ה' עללה.
ולכן תחבר השטי' הנזכרים עם השרש שלהם, שהוא ה'
עללה הנOPER — הרי נעשו ש"ך דינים. ועוד יש שחבון אחר
בש"ך דינים, והוא — שיש שבע הויז'ית דאלפיין, שהוא
מ"ה, ועם ה' עללה רビינה, שמשם יצאו, הרי נעשה מס' פער
ש"ך דינים. אך הנה, שבע פעים "אדם" שאמרנו לעיל, הם
עצם אלו השבע פעים מ"ה דאלפיין הנזכרים. נמצאו
שלש בונות צרייך לכון בשכ"ה תעניות הנזכרים, והם שבע
הויז'ית דאלפיין דם"ה, ושבע פעים "אדם", ו חמץ פעים
אלוני, והם שלשה מני ש"ך דינים, ובנוסף כל זה בדברי
רבנו ז"ל בשער "רוח הקדש" (שם).

ולכן מי שיאן בו יכולת להתענויות שכ"ה מעניות רצופים,
וירצה לפזר התענית בצדקה ולמוד — עשה כן;
 מקבל התענית מבוגר يوم על יום אחד שלם שלילו עמו,
במו يوم הכהרים, ורקם סעודה נפסקת יטבל חמץ
פעמים, בוגר חקשה שמות שם ארניי, ויאמר פסוקי "מי אל
כמו". וכך הטבילה יאמר קבלת התשובה, ויאמר ורוי,

ויקאות ביה' של ודיי יוסיף לומר; "בגראתי באחדותך, ונמתי
מום בקרשי שמיים, ופגמתי במדות העליונות, וקלקלתי
צורי השפע, ומונעתני הטוב והשפע הרואי לבוא אליהם.
באתי על אשת איש, ופגמתי בשמי הקדש ובועלמות
הקדושים, והגראתי פחות הדיני, וגם גראתי מנעה
בחתפות קאורות דרך تكون השני דקנא, הנקרא נשא
עון".

אחר שיצא מן הטבילה, ירחץ ידיו וילבש שך על בשרו.
ולודם לבישת השק יאמר "לשם יחוור אקי שא בריך הוא
ושכינתה" על לבשתו, ובנוסף לעיל בתקון עון משכב זכור
(סמן ח). וגם יאמר הפסוקים של עניין השק הנזכרים לעיל
בתكون עון משכב זכור. ולאחר שילבש השק, יاقل סעודה
הפסיקת, ויטבל מלגמא אחרונה באפר, ובלילה לימד
משניות הנדפסים ב"קריאי מועד" שלليل חג השבעות,
וילמד עשרים ואربع פרקי שבת, וילמד אדריא זטה. וביום
אחר שקורית יחוור ויטבל חמץ טבילות, ויאמר גם בן הודי
קדם טבילה, ויפרש בו החטא פאמור. ואחר-כך יאמר פסוקי
"מי אל כמו" על המזון, וכמו שכתבנו ביום ראש השנה
בסדר התשליך וח"ב סימן ד, וגם ילמד דברי זהר הקדוש
הנזכרים שם.

אחר-כך יאמר פסוקים אלו מעמד בטיעמים;
ונגעלה טובת מראה כי אד בחוליה ואיש לא
ידעאה, ותרד העינה ות מלא כהה

ותעל: ועשה חסיד לאלפים. לאחבי וילשכו
מצוחה הקטן יהה לאף והצעיר לנוי עזום. אני
יועה אשר בעתה אחישנה: במנגד דוד צנארד
בוני לתלפיות. אלף הפנו תלוי עליי כל שלטי
הגבורים: ברם היה לשלהו בבעל המון. גטו
את הפהם לנטרים. איש יבא בפראי אלף בספה:
פרמי שלוי לפני. האלף לך שלמה ומאתם
לטורים. את-פראי: ועפהו ארני אלהינו. אשר
הוציאת את-עמך מארץ מצרים ביד חותה
ותעש-ליך שם ביום זהה. חטאנו רשותנו: ארני —
כל-צדקהך ישבינה אפק וחתמתך מעירך
ירושלם הרקדרש. כי בחטאינו ובונאות אבותינו:
ירושלם ועמן לחרפה לכל-סוביתינו: ועטה
שמע אלהינו אל-תפלת עברך ואל-תחנונו:
זה-האר פנד על-מקדש השם. למן ארני:
הפה אלהינו אונך ושםעה. פכח עיניך וראה
שמחתינו והער אשר-גקרה שמק עלה. כי לא
על-צדקהינו אנחנו מפילים תחנינו לפניו כי
על-רhamid הרביבים: ארני שמעה. ארני סלה.

ארני תקשיבה ועשה אל-תאוחר. למענק אלה
כירים נקרא עלי-עירך ועל-עמך: ויאמר
אל-הדים עשה אדם בצלמו בדמותנו. וירדו ברגת
הם ובעופ השמים ובבמה וככל-הארץ. וככל-
הרמש הרמש על-הארץ: ויברא אלהים את-
האדם בצלמו. בצלם אלהים ברא אותו. וכבר
ונקבה בראתם: זה ספר תולדות adam. ביום ברא
אל-הדים adam ברכות אלהים עשה אותו. וכבר
ונקבה ברם. ויברא אתם נקרא את-שם adam.
ביום הבראם: ויענך וירعبد. ונאכלך את-הבן
אשר לא-ירעדת ולא ירעין אבתיך. למן חדייך
כי לא על-חלם לבדו יתיה האדם. כי על-כל-
מושג פיריהו יהי יהי יהי יהי יהי יהי יהי
מצוא חכמיה. ואדם יפיק תבונה: נר יהה יהי
נשחתת adam. חפש כל-חריבתנו: כי רצוי עבדיך
את-אנניה. ואת-עפרה יהננו: שע אני על-
אמרתך. כבוציא שלל רב: נל מעלי חרפה ובעו.
כי עדתיך נזרתינו: שמש ירח עמד ובלה. לא-אור
חציך יהלבי נלנגה ברק חניתך: ברבות הטעמה

רבו איכלה, ומה' בשרון לבעליה כי אס-ראות עניין: אמרתי, אשمرة דברי מחתוא בלשוני אשمرة לעז מיחסם בעד רשות לנקי: תפלה לעני ביריעתך, ולפניך יהוה אדונך ישפך שיחו:

אחריך יאמר פסוקים אלו,
שהם ראש תבות ארנ"י מלא;

אל"

אדני שפט תפהת, אפי געד תחלתה: לא לנו יהוה איש לא לנו, בירלשםךתו בבור,
על-חסוך על-אמותך: פנה אליו ויהני, תנח עזך:
לעבך, זהושעה לבנו-אמותך:

دل"ת

דרשתי את יהוה אדונך ענני, ומכל-כגורי
הצילני: למעו-שוך יהוה אדונך
ומלחמת לעני כי רב-הוא: תפוז תפלה קטרת
לפניך, משאת בפי מנהת-ערב:

ויז'

נפשנו חפתה ליהוה אדונך, עוזנו ומגנו הוא:
ויהו נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה

דרינו בוגנה עליינו, ומעשה נדרינו בוגנהו: נדבות פ'
רצחנָא יהוה אדונך, ומשפטיך למדני:

ווע"ד

יחל ישראל אל-יהוה אדונך, בירעם-יהוה אדונך
החסד, וחרבה עמו פדות: והוא יפהה את-
ישראל, מפל עונתו: דבקתי (הדרת בשוא נן)
בעדרותיך, יהוה אדונך אל-תבישני:

ראשי תבות אדם (מלא);

אל"

אלדים יתגנו ויברכנו, יאר פניו אנטנו סלה: לב
טהור בר-אילי אלדים, ורוח נבון תחש
בקרכבי: פותח את-ינך, ומשביע לך-תני רצון:

دل"ת

דבקה נפשי אחריך, כי חכמה ימינך: למפני
שמעך יהוה אדונך תחני, בצדקה
תוציא מארה נפשי: תשמי עני ששון ושםה
תגלה עצמות דביך:

בָּרוּךְ חַמֵּץ קָרָאתִי יְהָה, עֲנֵנִי בְּמֹרֶבֶב יְהָה: מִפְלָא
פְּשָׁעִי הַצִּילָנוּ, חָרְפָת נְבָל אַלְתִּשְׁמַנִּי:

ראשי תבות בז"ה דצלפיין — י"ד ה"א וא"ו ה"א;

ו"ז

וְרִיחָסְדָךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַלְנוּ, בְּאָשָׁר יַחֲלֹנוּ לְךָ:
וְאַנְנוּ בְּחָסְדָךְ בְּפִתְחָתָן, (מלעת) גָּלָל בְּפִי
בְּשִׁועָתָךְ, אֲשִׁירָה לְיְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי גָּמֵל עַלְךָ:
דְּלָפָה נְפָשִׁי מִתְגָּהָה, קִימָנִי בְּרַכָּךָ:

ה"א

הַסְּתָר פְּנֵיךְ מִחְטָאִי, וּכְלִעְנָתִי מִחְחָה: אַנְאָה
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ הַשִּׁיעָה נָא, אַנְאָה דָּקָנָה אֱלֹהֵינוּ
(מלעת) הַצְּלִיחָה נָא:

ו"ז

וְאַנְיָעִי בְּכָאָב, יְשֻׁוָּתָךְ אֱלֹהִים תְּשַׁגְּבָנִי: אָזְדָּב
וְעַל צְדִיק, וְלִשְׁרִידָב שְׁמָחָה: וּתְפִילָּי
מְנַעַּתְשָׁעָה, וְמִינְגָּתְסָעָרָנִי עֲנֵנָתָךְ תְּרָבָנִי:

הַגָּה בְּעֵנִי עֲבָדִים אַלְיָיד אֲדוֹנִים, בְּעֵנִי שְׁפָחָה
אַלְיָיד בְּגַרְתָּה, בְּנוּ עֲנֵנִי אַלְיהֹונָה אַלְיָהָה
אֱלֹהִינוּ עָרְשֵׁיכָנוּ: אָנוּ וְפָלָא שְׁחוּק פְּנֵינוּ
וּלְשׁוֹנָנוּ רָגָה, אָנוּ וְאָמְרוּ בְּנוּם הַגְּדִיל יְהֹוָה
אַחֲרָנוּ לְעָשָׂות עִם־אֱלֹהָה:

אחריך יביא תתקע"ה (= 1975) מطبعות, שבל-طبع יהיה
שׁוֹה לְפֹחוֹת לְקָנוֹת בּוּ ע"ב דָּרָהָם פָּת וּע"ב דָּרָהָם
לְפָתָן. וזה השעור הוא לעני, אֶכְל מֵשִׁידָו מִשְׁגַּת, יְבִיא
מִטְבָּעוֹת גָּדוֹלִים יוֹמָר, כֶּל־אֶחָד כִּפְיַי הַשְּׁגַּת יְדוֹ. וּבְתַחַלָּה
יְמָה מִטְבָּע אֶחָד וַיְגִיחֵוּ עַל הַשְּׁלָחָן, וַיֹּאמֶר בְּפִיו "אֶחָד",
וַיְכֹונֶן בְּנֶגֶד א', דְּשָׁם אֲדוֹנָי". וְעוֹד יְמָה סְמוּךׁ לוּ אֶרְבָּעָה
מִטְבָּעוֹת, וְגַם יְמָה בְּפִיו בְּפָרֹושׁ, וַיְכֹונֶן בְּנֶגֶד אֶחָד ד' דְּשָׁם
אֲדוֹנָי", וַיִּמְרְאֶבֶךְ סְמוּךׁ לוּ יְמָה חִמְשִׁים מִטְבָּעוֹת, וַיְכֹונֶן בְּנֶגֶד
אֶחָד נֶגֶד אֶחָד נֶגֶד אֶחָד, וַיִּמְרְאֶבֶךְ סְמוּךׁ לוּ יְמָה עֲשָׂרָה מִטְבָּעוֹת,
וַיְכֹונֶן בְּנֶגֶד אֶחָד "דְּשָׁם אֲדוֹנָי" — הַרִּי בְּאָן ס"ה מִטְבָּעוֹת
בְּנֶגֶד שֵׁם אֲדוֹנָי", וַיַּעֲרֶב בִּימָד לְעָשָׂות צְבוּר אֶחָד. וַיִּמְרְאֶבֶךְ
סְמוּךׁ לְהָזָבָור יְמָה עוֹד הַפְּעָם ס"ה מִטְבָּעוֹת בְּנֶגֶד
אֶחָdotiot שֵׁם אֲדוֹנָי" על דָּרָךְ הַנּוֹפֶר, וְגַם בְּנֶגֶד יְעַרְבָּם בִּימָד עִם
צְבָוָר הַרְאָשָׁוֹן, וַיִּחְזֹר וַיְמָה עַוד ס"ה מִטְבָּעוֹת בְּנֶגֶד אֶרְבָּע
אֶחָdotiot שֵׁם אֲדוֹנָי" על דָּרָךְ הַנּוֹפֶר וַיַּעֲרֶב בִּימָד. וְעוֹד יְמָה
פעַם רַבִּיעָית ס"ה מִטְבָּעוֹת, וְעוֹד פָּעַם חַמִּישָׁית, וַיַּעֲרֶב הַכָּל

ביחור — הרי נעשה כאן שכ"ה מطبאות בנגד חמיש פעים
שם אדרנ'י.

אחר-כך ימינה אותןאות א"ס; שימנה אחד, וסמוּך לו ארבעה מطبאות, וסמוּך לו ארבעים — הרי מ"ה מطبאות במנין א"ס. ויערכם ויעשים צבור אחד, ויחזק וימנה מ"ה מطبאות בנגד אותןאות א"ס על חדוד הגופר ויעשים צבור אחד, וימנה עוד מ"ה מطبאות בנצח, עד שכעפם, ויעשה הכל צבור אחד. נמצא בציבור זה יש ט"ו מطبאות. ויחזק רשות וינימה על האבhor הזה חמישה מطبאות, כמנין ה' עלאה רשות הנו"ה שהיא יסוד בינה — הרי נעשה בצדורי זה ש"ז מطبאות. ותחזק ומיניהם על האבhor הזה חמישה מطبאות — הרי יעשה האבhor הזה שכ"ה מطبאות.

אחר-כך תחזר ותמונה עוד מ"ה מطبאות, בנגד אותןאות שם הנו"ה במלוי אלףין, שהוא; יוז"ד ה"א וא"ו ה"א, שטנה שעשרה, וסמוּך לה ששה, וסמוּך לה ארבעה, וסמוּך לה חמישה, עד שתמונה בנגד אותןאות השם הנופר כלו, ותיעשים צבור אחד. ותחזק ותמונה מ"ה מطبאות שנייה על דרכן הגופר, ותמונה עוד עד שבע פעים, ותעשה כל האבhorין צבור אחד. נמצא יש בציבור זה יש ט"ו מطبאות. ותמונה עוד על האבhor הזה חמישה מطبאות, כמנין מספר אותו ה"א עלאה שהוא סוד בינה — נעשו ש"ז. ותחזק ותמונה עליהם חמישה — ונעשו שכ"ה. ויתעורר כל-שלשה האבhorין יחד, שהם תתקע"ה מطبאות, ותאהzos בירך ותאמר בקשה זו;

לשון סימן סט חכמים 503

רבות העולמים, אלהי האלים ואדוני האדונים,
המאziel, הבורא והיוצר והעשה, אשר
בראת ויצרת ועשית את־האדים להיטיב עפו קרב
רחלמייך וברב חסידיך, ולא תחפש במות המת כי
אם בשובך מדרכו ויהוה, אתה הפטוח יד בתשובה
וימינך פשיטה לקלבל שבים. והנה עתה באתי
לפניך יהושע יהושע אלהי ואלהי אבותי, כי ידעתי
בי עונותי עצמוני מספר, ואשיותו רבו מלחכיך,
בשתי במעשי ונבלמתי מעונותי, כי חטאתי
בתורתך ובגנאי באהדותך ונתקני מום בקדשי
שמים. ופגמתי בפמדות העליונות, וקללתינו
צנורות הקדשה, ומונעתו הטוב והשפע הראי
לבוא אליהם, ופגמתי באות ברית קדש חותמתא
רملבא, ומלאתי הארץ זמה, כי אין מסטר לילדיו
ינוינים אשר גណתי ורוממתי בטעולים ונגלים,
ובחכמים הקדש במקום הפטנת, ונתקן מוח יהושע
אהווע, ונשחתנו המקורות ונרפסו המعنויות.

אנא יהושע אהווע, מה ארבך ומה אצטדק,
בעלתי על לבבי כל־אשר הצעתך,

למן סימן סט חכמים 504
וירבתי יסורים וצניעים באחריות מקלקלות ותיתבות
לא פלאות, לרבעה מתחת רגלי אתי-הנפש תקתה
ובכלתי מצות הפשיטה. ועתה, אחריו שבי^י
תקתה, בשתי זוג נבלמתי כי גשאתי קרתת
יעיר. ועהה הגני שב אליך יהוה עז בתשובה
שלטה, ותרני מורה לפניך על-אשר חטאתי
עיתי ופשעתו, כי באתי על-אשת איש, ועיברתי
על-מצוותך, לפנומי בשמי הقدس ובעלמות
הקדושים, והנברתי בוזות הריני. זג נגמתי
מעית התפשטות האורות הרך שתקון שני
דרכנו קדישא הנקרה "נסח עון". ועהה הגני
מתהרט תרטה גמורה על כל-אשר חטאתי עית
פשעתי לפניה, ועווב אותם עויבת גמורה, ולא
אשוב לעשומם עד עולם.

לשון סימן סט חכמים תקה 505
אני יכול להתעדות שלוש מאות ועשרים וחמשה
ימים תענית רצופים בתקנת חכמים. ולכן אני
מספריש מועות אלו שבודאי לאזרחה, כי בן יפה
עבידת חכמי ישראל לפחות בסוף כל-תעניות.
ובבן ידי רצון מלפניך והוה זיין אלמי ואלה
אבותי, שתעללה עלי באלו התעניות שלוש
מאות ועשרים וחמשה ימים רצופים, ותיהה
חשובה ומחייבת ורציה לפניך האדרקה הזאת
אשר הפרשתי, באלו התעניות שלוש מאות
ועשרים וחמשה תעניות גמורים ושלמים וrzופים
בתקנת חכמים. ובאלן בונתי בכל-הפנות
הריאות לבון בתעניות אלו ובכל-התקון הזה.
ואתך בטוקד תמליל לנו את-יבל-חתאתינו
ותכפר לנו את-יבל-עונותינו, ותמלח ותסלח לכל-
פשעינו, אשר שנינו ושלשנו בהם פמה פעים
בגלוול זה ובגלוולים שעברנו. וברב רחמי
וחסידך תתן כל-אשר עתנו, וזהאר לכל-הশמות
שפוגנו בהם, ויתמתקן כל-הנגורות והרין,
ותלקט כל-ניצוצות קדשה אשר פורנו, ותWARD

וְאֶת־בָּהָמִת הַלְוִים תַּחַת בְּהַמּוֹתָם, וְהַיּוֹלֵי הַלְוִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְאֶת פְּרוּי הַשְׁלָשָׁה וְהַשְׁבָעִים
וְהַמְּאָתִים, הַעֲרָפִים עַל־דָּלָוִם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְלֹחֶת חַמְשָׁת שְׁקָלִים לְגַלְגַלָת, בְּשָׁקָל
הַקָּרֶשׁ תַּחַת, עֲשָׂרִים גַּרְחָה הַשְׁקָל: וְנִתְחַתָּה הַכְּסָף
לְאַהֲרֹן וְלְבָנָיו, פְּרוּי הַעֲרָפִים בְּהָם: וְנִקְחַת מִשָּׁה
אֶת כְּסָף הַפְּדָרִים, מֵאֶת הַעֲרָפִים עַל פְּרוּי הַלְוִים:
מֵאֶת בְּכֹור בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַח אֶת־הַכְּסָף, חַמְשָׁת
וְשָׁשִׁים וְשָׁלַשׁ מְאוֹת וְאֶלָף בְּשָׁקָל הַקָּרֶשׁ: וַיְתַנוּ
מִשָּׁה אֶת־כְּסָף הַפְּדָרִים לְאַהֲרֹן וְלְבָנָיו, עַל־כֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשָּׁה:

פְּדוֹת | שְׁלָח לְעַפּוֹ, צוּה־לְעוֹלָם בְּרִיתָנוּ, קְדוּשָׁה
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: יְהָל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, בַּיּוּס־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חַחָסָה, וְהַרְבָה עַמּוֹ פְּדוֹת:
וְהָוָא יְפָה אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִפְל עֲונָתוֹ: צִוָּן
בְּמִשְׁפָט תִּפְרָה, וְשֻׁבְיוֹ בְּצִדְקָה: וּפְרוּי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יִשְׁבּוּן וּבָאו צִוָּן בְּרָגָה וְשִׁמְחָת עוֹלָם עַל־
רָאשָׁם, שְׁשָׁן וְשִׁמְחָה יִשְׁגַו וְנִסְיוֹנָן וְאֶנְחָה:

כָּל־דָּבָר שְׁבָקָרְשָׁה אֲשֶׁר הַפְּרָדָנוּ, וְתַמְלָא כָּל־דָּבָר
שְׁבָקָרְשָׁה אֲשֶׁר הַפְּרָנָנוּ, וְיַשְׁוֵב הַבָּל לְאַיִתָנוּ
הַרְאָשׁוֹן בְּשִׁלְמוֹת בְּרַצְוֹנָךְ. עַשְׂה לְמַעַן שְׁמָךְ,
עַשְׂה לְמַעַן יִמְינָךְ, עַשְׂה לְמַעַן תּוֹרְתָךְ, עַשְׂה לְמַעַן
קָרְשָׁתָךְ. לְמַעַן יִתְלַצְזֵן יִדְרִיךְ (וְאַשְׁר מִכּוֹת נִשְׁמָת לִי),
הַוּשְׁעָה יִמְינָךְ וְעַגְגָנוּ: יְהָוָי לְרַצְוֹן אַמְרִיךְ פִּי וְהַגְּנוּ
לְפִי לְפִנֵּיךְ, יְהָה אֱלֹהֵינוּ צָרוּי וְגָאָלי:

אתחריך אמר פסוקים (כדברי): "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִשָּׁה לְאַמֵּר
קֹח אֶת הַלְוִים" וכו' עד "כִּאֲשֶׁר צוֹה ה' אֶת מִשָּׁה",
וכבתוכו לעיל בתיקון משבכ זכור (סימן סח). ויאמר עוד פסוק
"פְּרוֹת שְׁלָח לְעַמּוֹ" וכו', ופסוק "וְחַל יִשְׂרָאֵל" וכו', ופסוק
"צִוָּן בְּמִשְׁפָט תִּפְרָה" וכו' ופסוק "וּפְדוּי ה' יִשְׁבּוּן" וכו',
וכבתוכו לעיל בתיקון משבכ זכור. כי צדיק ה' צדקות אהב,
ישר יחוּ פְנִים. והיה מעשה האזכה שלום, ועכricht האזכה
השקט ובטה עַד־עוֹלָם. שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עד ה' אֶלְ�הִיךְ" וכו' עד
"וְנִשְׁלָמָה פָרִים שְׁפָחִינוּ. וְנִאֵמֶר: יִעּזֶב רֶשֶׁע דָרְפָו" וכו' עד
"כִּי־רַבָּה לְסָלוֹחַ". "מִי־אֶל כָּמוֹךְ נִשְׁאָעָן" וכו' עד "טִימָ
קָוָם" שלש פעמים. ואחריך יאמר "שיר המעלות
ממעמקים קְרָאתִיךְ ה'" וכו' כלו, שלש פעמים.

וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל־מִשָּׁה לְאַמֵּר: קֹח אֶת־
הַלְוִים תַּחַת כָּל־בָּכָול בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כיצדיק יהוה אהוב צדקות אהב, ישר יהו
פנימו: והיה מעשה האדקה שלום, ועבדת
האדקה השקט ובטה עדר-יעולם: שובה ישראל
עד יהוה אהוב אלהיך, כי בשלום בעונך: קחו
עלכם רברים ושובו אל-יהוה אהוב, אמרו אלהי
כל-תשא עז וקח-טו, ונשלה מה פרים שפטינו:
ונאכר, יעוב רשות דרכו ונאיש און מחשביינו,
וישב אל-יהוה אהוב ורחהפו ואל-אלחינו כי
ירבה לסלוח:

מי-ישראל במוֹך, נשא עז ועבר על-פְשׁע לשארית
נהלתו, לא-חכזק לעד אפו בירחפין חסר
זהו: ישב ירחבנו ויבש עונתינו, ותשליך
במצלות ים כל-חתאותם: תתן אמת ליעקב חסר
לאברהם, אשר-גשבעת לאבותינו מימי קדם:

(שלש פסמים)

שיר הפעלות, ממעמקים קראתיך יהוה אהוב:
ארני שמעה בקול, תהיננה אוניה קשות
לקול תחנعني: אם-עונות תשمر-יה, ארני מי
עמדו: כי-עפוך הפליחה, למן תנרא: קניתי

יהוה אהוב קוטה נפשי, ולדברו הוחלה: נפש
לארני, משקרים לבקר שקרים לבקר: יתל
ישראל אל-יהוה אהוב, כי-עם-יהוה אהוב
החס, ורבה עמו פדות: זה הוא יפה את-ישראל,
מלעונתו: (שלש פסמים)

[וآخر-כך יאמר בקשות אלו:]

אנא יהוה אהוב, האל הנadol הגבור זהבורי,
למפניו אותן ה"א ראשונה של שםך הנдол
שמספרה חמשה, ולמפניו אותן ה"א אחרונה
מספרה חמשה, ולמפניו אותן ה"א ראשונה של
שםך הקדוש אהוי"ה שמספרה חמשה, ולמפניו
אות ה"א אחרונה שמספרה חמשה, ותケני ויאירו
ויתמתקנו ויתעלו חמשה שמות שם אדני,
מספרם שלוש מאות ועשרים וחמשה.

אנא למיין שם אל שדי הפראי בבריאה שהוא
אותיות חמשה, ולמיין שם צבאות שהוא
אותיות חמשה, ותケני ויתעלו חמשה שמות שם
אדני, שמספרם שלוש מאות ועשרים וחמשה.

תקי **לשון** סימן סט **חכמים** תקיא 51
אנא למען תורה שבכתב שהיא ספרים חכמיה,
 ולבعلن עשות דברות הפתובים על-הלוות
 חכמיה חכמיה, והשמעתם אותן בקהלות חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות שם
 ארכני, שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא למען זכות יוסף הצדיק שנוסף בשמו אות
 חכמיה שמספרה חכמיה, ולבعلن זכות בנימין
 הצדיק אשר רبه משאות ירות חכמיה, ולבعلن זכות
 פנהם והצבא אשר הרנו את מלכי מרדון חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות ארכני,
 שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא למען זכות דוד עבדך מישראל אשר בתרילו
 מן הנחל חילוקי אבני חכמיה, ולבعلن זכות
 מרדכי הצדיק אשר לבש לבושים מלכות חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות שם
 ארכני, שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא יהוה אהוני, האל הגדול והגבור והנורא,
 למען שמקד הגדול בנקוד פת"ח נתנו
 שהוא בחכמה, שמספרו עליה עשרות חכמיה.

תקי **לשון** סימן סט **חכמים** תקיא 51
 שקלים חכמיה, ולמען הברכה של פסוק יאל
 יהוה אהוני פניו אליך ויחגך: שהוא בתות חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות
 ארכני, שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא למען זכות יוסף הצדיק שנוסף בשמו אות
 חכמיה שמספרה חכמיה, ולבعلن זכות בנימין
 הצדיק אשר רبه משאות ירות חכמיה, ולבعلن זכות
 פנהם והצבא אשר הרנו את מלכי מרדון חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות ארכני,
 שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא למען זכות דוד עבדך מישראל אשר בתרילו
 מן הנחל חילוקי אבני חכמיה, ולבعلن זכות
 מרדכי הצדיק אשר לבש לבושים מלכות חכמיה,
 יתקנו ויארו ויתמתקו ויתעלו חכמיה שמות שם
 ארכני, שמספרם שלש מאות ועשרים וחכמיה.

אנא יהוה אהוני, האל הגדול והגבור והנורא,
 למען שמקד הגדול בנקוד פת"ח נתנו
 שהוא בחכמה, שמספרו עליה עשרות חכמיה.

תקיב לשון סימן סט

חכמים 512
ויתקנו ניארו נישלמו ויתעלו שבעה שמות הו"ה
במלוי אלףין, שעולה מספרם שלש מאות
ועשרה וחמשה.

אנא למן שם הקדוש (יל") הרמוני בראשי תיבות
למן חלazon דירידיך, ובראשי תיבות
יו"ה אורה למפלול לשב, שעולה מספר עשרה
חמשה, ויתקנו ניארו נישלמו ויתעלו שבעה
שמות הו"ה במלוי אלףין, שעולה מספרם
שלש מאות ועשרה וחמשה.

אנא למן בינה העלונה שיש בה שערם
עשרה חמישה, ניארו ויתקנו נישלמו
ויתעלו שבעה שמות הו"ה במלוי אלףין,
שעולה מספרם שלש מאות ועשרה וחמשה.

אנא למן שם הקדוש אל במלואו — אלף
למ"ד, שעולה מספירו מאה ושמונים
וחמשה, ניארו ויתקנו נישלמו ויתעלו שבעה
שמות הו"ה במלוי אלףין, שעולה מספרם
שלש מאות ועשרה וחמשה.

513 לשון סימן סט חכמים תקיג

אנא יהונת אדרת, האל הadol הגבור והגURA,
למן קדשת שבת קדש שהוא למים
שבעה, זקדשת שנת השמטה שהוא לשנים
שבעה, זקדשת היובל שהוא לך שבעים שבעה,
יארו ויתקנו נישלמו ויתעלו "אדם" שבעה.

אנא למן פירות הבניון שם שבעה, ולמן
בדיקות בורתי ברית שם שבעה, ולמן
מצות שמיירת תג הפותחות שהוא ימים שבעה,
ולמן שמיירת תג הפותחות שהוא ימים שבעה,
יארו ויתקנו נישלמו ויתעלו "אדם" שבעה.

אנא למן ברכות של קריית שמע עבר ובקר
שם שבעה, ולמן מצות הברכות של
חתן וכלה שם שבעה, בימים שבעה, ולמן
בריכות ורצימות התפלין על מזוזע שם שבעה,
יארו ויתקנו נישלמו ויתעלו "אדם" שבעה.

אנא למן היכלות של אצילות בריאה יצירה
עשיה שם שבעה שבעה, ולמן הברכה
של פסוק: ישא יהונת אשין פניו אליך, ונשם לך
שלום: שהוא תבות שבעה, ניארו ויתקנו נישלמו

ויתעלו "אדם" שבעה. ויהיו ברצונו אמרינו
וְתַגִּינוּ לְפָנֶיךָ תְּהִזֵּה צוֹרִי נְגָאלִי:

וסדר תלמודו; באלה הילוגים ילמד תלמידים בפחים,
שहם שי מומרים, וילמד עוד מן מזמור א' עד מזמור כ"א,
וילמד מן מזמור קמ"ו עד הסוף — דבר כאן שכ"ה
ממוזרים. ואחריך ילמד אהרא ווטא ויאמר קדיש. גם
באותו הילוג יעשה כפירה בתרגגול גדוול, ויאמר המסביר
בכל-סבוב וסבוב פסוק (איוב ל"ג); "וַיַּחֲנֹנוּ נִיאָמֶר דָקָפָה יָמָר מִזְמָר
מִרְתָּחָת מִצְאָתִי כְּפָר. מִצְאָתִי כְּפָר, מִצְאָתִי כְּפָר". ויעשה
שבע הקפות לתחה בכיתת הכנסת, ובכל-תקפה יאמור מזמור
ה'בו לה' בני אלים" בלו (וחלים מזמור כט) במתון ובישוב.
ואחריך יודלק שבעה נרות בכיתת הכנסת, פגנד שבעה
שםות ה'נו"ה במלוי אלפיין, ויקפל ברצון בעור ה
ובישועתו.

תקון למי שהחטא בהזאת שכבת ורע לבטלה במזיר בידיהם.
והוא חלוש מאד, שאינו יכול להתחנות פ"ד תעינוי

כאשר מפרש בדברי רבנו הארוי ז"ל בשער "רומי הקדש"
תלינו כן. יעשה כך: יתענה שני וחמשי ושני וחמשי,
ארבעה ימים עם לילותיהם כמו יום הקפורים, ויקפל
התענית מבعد יום. וזה הוא גnoch קפתת התענית:

רבון העולמים, תרני כי עבשו לפניו בתענית
בזה הלילה בלו ולמהר כל-הימים כלו,
מעלות השתר ערד צאת הפוכבים, ברדי למקון מה
שפנמתי באות בריות קדרש חותמא רמולבא, אשר
חתמתי עיתוי ופשעתה בהשחתת ורע לבטלה,
אשר משמשתי בידים עליידי רך וחפוך וחצאת
רע לבטלה באה בטעים, וגם אשר חטאתי עיתוי
ופשעתה בהזאת ורע לבטלה עליידי מחסבי
שהרחרתי בעברה. ויהי רצון מלפניך יהוה צד
אלקי ולאלקי אבותי, שתזונני ותתוילני במת ויכלה
עור והבנה להתענות בראי לפניה, וכבר רחמייך
וחסדייך תהשבי לארבעה ועשרים שעות שאני
מוקן להתענות לפניו בלילה זהה ולמהר בל-

הנש"ז זוניני האל לשרכו מחרש בשנת תשנ"ז, בחזאת ישוגה אלטס — תיקון לימי
השבכויים, ונספו אליו כוונות פרטיטים משור ורהייך שצורך כל אדם לטון בהם,
ואחריו דברי המחבר בעניין ברכת הלבנה, ע"ש.

139. אין בסוחר רב פולים (ח"ג חלק אה"ע סימן ב). ובשות' תורה לשמה (סימן
חין), בעין פ"ד תעינוי. וכבר בשנת תר"ל חובר רבנו ספר הגרא יסאה